

ved Angivelse af Statsrevisorernes Løn i Stedet for en Sum. Det skyldes en rimelig Diskretion af Finansministeren, han har intet dermed at gøre, det maa blive Rigsdagens Sag at lønne sine Revisorer og Kontrolører. Dette udtrykkes ogsaa derved, at det er Rigsdagen, som afholder Udgifterne; Rigsdagen affatter jo sit Budget fuldkommen suverænt. Hvad Rigsdagens to Ting bliver enige om, maa Finansministeren efter min Mening bøje sig for. De paaklagede Nuller betyder altsaa den Diskretion, som Finansministeren maa vise overfor en Bestemmelse, som Rigsdagen som saadan tager.

Den ærede sidste Taler (Svendsen) nævnede, at der nu var en Bevægelse henimod at føre Revisionen fra Finansministeriet over til de enkelte Ministerier. Det forholder sig saaledes, at Finansministeriet har et Revisionsdepartement, der behandler Regnskaber for Toldvæsenet, som hører ind under Finansministeriet, og dernæst Regnskaber fra Statsvirksomheder, der ligger under Ministeriet for offentlige Arbejder og delvis under Indenrigsministeriet, og der er der en Ressortvanskelighed, om jeg saa maa sige, nemlig den, at den overordnede Embedsmand i Revisionsdepartementet — en Mand, som i øvrigt har været Medlem af dette høje Ting, og hvis Meddelelser om forskellige Forhold indenfor Regnskabsvæsenet man har benyttet under denne Debat, idet han meddelte dem som Medlem af Rigsdagen — er Finansministeriets Embedsmand, og han har ikke som saadan — i alt Fald er det et meget omtvistet Forhold — Referat til de Ministre, hvis Administration han reviderer. Den paagældende Departementschef mener, at han har dette Referat, og gør gældende, at han i Kraft af selve sin Stilling maa have Referat til Ministeren, men der er af forskellige Ministre — jeg skal ikke komme dybere ind paa dette, rimeligvis ordnes nu det hele Forhold — gjort gældende, at han har ikke Referat, og det har stillet Hovedrevisoren, for at bruge det Navn, som nu nævnes i Statsbaneloven, vanskeligt, thi det er indlysende, at Hovedrevisoren for et Ministerium maa kunne forhandle med den paagældende Minister. Hvis nu det sker, som jeg tror vil ske, at de forskellige Revisioner henlægges under de Ministerier, under hvilke de paagældende Anliggender hører — altsaa naaar Postvæsenets og Telegrafvæsenets og Statsbanernes Revision nu gaar over til de forskellige Ministerier, under hvilke de sorterer, rimeligvis bliver det for Resten det

samme Ministerium —, bliver der tilbage Toldvæsenets Revision, og den hører direkte ind under Finansministeriet, men saa vil den, der er Revisionschef, faa Referat til den paagældende Minister.

Men naar det ærede Medlem fra Ruds Vedby mente, at saa kunde Sagerne indrettes saaledes, at disse Hovedrevisorer, der vilde blive i de forskellige Administrationsgrene, samtidig deltog i Statsrevisionsarbejdet, eller at der kunde blive Forhandling mulig mellem dem og Statsrevisorerne, maa jeg sige, at det kan kun ske under den Form, som er foreslaaet i Lovforslaget, at Statsrevisorerne kan tilkalde dem til Forhandling paa samme Maade, som de har Lejlighed til at tilkalde alle Embedsmænd, men i og for sig maa det være en helt forskellig Revision, de foretager. Der er først den begyndende Revision, som foregaar under de forskellige Ministerier, en nøje Gennemgang af de detaljerede Regnskaber og Opgørelser og Meddelelser om disses Resultater til Generaldirektørerne, hvis disse er de rette, eller til Ministrene, hvis der er Uenighed mellem dem og Generaldirektørerne, eller hvis Hovedrevisoren finder, at en Generaldirektør ikke opfylder sin Opgave paa tilstrækkelig fyldestgørende Maade. Det maa være gaaet i Forvejen. Naar saa Statsregnskabet kommer til Statsrevisionen, har denne en langt mere indgribende og for Rigsdagen og Administrationens Arbejde langt betydningsfuldere Opgave, nemlig den i Virkeligheden at kontrolere, hvorledes Administrationen udfører de den af Rigsdagen i Kraft af Finansloven og Bevillinger overhovedet paa-hvilende Pligter, og i saa Henseende er det, Lovforslaget aabner Mulighed for at tage Stikprøver og foretage Undersøgelser paa Stedet, ikke i den Forstand, at Statsrevisionen skal være en flyvende Kontrol, der farer ud i Landet for at se, hvorledes man bygger Christiansborg Slot eller en Toldbygning i Fredericia — det er neppe Meningen —, men saaledes, at der skal aabnes Mulighed for, at Statsrevisionen kan foretage Undersøgelser paa Stedet. En stor og vigtig Del af Stikprøven er imidlertid at kalde Embedsmændene til og spørge dem om de Forhold, Statsrevisionen ønsker oplyst.

Man bør ikke blande de to Ting sammen. Jeg tror, man skal holde paa Revisionen under de enkelte Ministerier, men udvide Statsrevisionens Myndighed, som det er foreslaaet, og ved en Rigsdagsbeslutning — hvorledes man vil forme den, bliver Rigsdagens Sag — give Stats-